

Det. Hansen: Jeg ønskede blot at gøre den Bemærkning, at jeg havde haft i Sinde at stille Vædringsforslag dels til § 44 og dels til § 45, men at Tiden ikke har tilladt mig det. Jeg er derfor imod, at Sagen foretages ekstraordinært.

Formanden: Det ærede Medlem forlanger altsaa, at der skal finde formelig Afstemning Sted om Foretagelsen, hvilket derfor vil ske.

Ved den foretagne Afstemning vedtoges med 37 Stemmer mod 5, at Lovforslaget skulde tages til Behandling.

Formanden: Jeg antager, at ingen herefter har noget imod, at Vædringsforslagene komme under Forhandling. Det vilde ikke være passende at nægte deres Fremme, naar man ikke har faaet Indsigelsen mod Sagens Foretagelse vedtagen (Ophold). Da der ingen Indsigelse fremkommer, sættes Lovforslaget og de stillede Vædringsforslag saaledes til Forhandling. Det 4de Medlem for 8de Kredts har Ordet.

Ovesen: Ved en Misforstaelse fra min egen Side fik jeg ikke Lejlighed til at udtale mig ved denne Sags første Behandling om et enkelt Punkt, hvad jeg ellers havde stor Lyst til. Jeg har derfor ikke troet at burde undlade at stille det af mig foreslaaede lille Vædringsforslag, der, som ærede Medlemmer ville se, gaar ud paa at udstemme et Par Linier af Lovforslagets § 42. Jeg maa des værre gaa ud fra, at jeg imødekommer det høje Rings Ønske, naar jeg fatter mig meget kort i denne sene Afstemning, og jeg skal derfor give Afkald paa at sige adskilligt af, hvad jeg kunde have god Lyst til. Jeg skal derfor indskrænke mig til nogle ganske korte Bemærkninger for at begrundede, hvorfor jeg har tilladt mig at stille dette Vædringsforslag. § 42 omhandler, som ærede Medlemmer vide, Indgaaelsen af Vægteskab dels af Folk, der ere hjemmehørende her, dels af Udlændinge. Det andet Stykke af Paragraffen omhandler, hvorledes det skal gaa til, naar Mandspersoner, der ere hjemmehørende i Udlandet, agte at indgaa Vægteskab her. Saa skal der staves Hjemstedsbevis, hvorved det bliver sikkert, at deres Hjemland i paakommende Trangstilfælde vil modtage dem eller ved hans Død hans Enke eller umyndige Børn til Forsørgelse. Der tilføjes saa, at Indenrigsministeren i enkelte Tilfælde kan foretage Afviselse fra denne Regel, og endelig

slutter Stykket med, at et saadant Bevis ikke bør forlanges for saadanne Landes Vedkommende, der ikke fordre et lignende Bevis af danske Underjaatter. Dette sidste tror jeg er overordenlig uheldigt, og jeg vilde meget ønske, at denne Bestemmelse kom ud af Lovforslaget. Der kunde jo være adskilligt at anmærke ogsaa mod de andre Bestemmelser, naar ellers Lejligheden var dertil. Der kunde jo saaledes være al god Grund til at optage en Forhandling om, hvorvidt det er kristeligt eller menneskeligt at stille et saadant Forbud mod at indgaa Vægteskab som det, der er stillet i dette Forslag. Men det skal jeg aldeles ikke udtale mig om. Jeg indrømmer, at der fra Fattigvæsenets Side, saaledes som det i det hele taget er indrettet, kan være god Grund til at forlange af Udlændinge, at de skulle skaffe nogen Garanti for Forsørgelsen af deres vorbende Familie i Trangstilfælde, inden man tillader dem at indgaa Vægteskab. Men naar man en Gang har tilladt dem det, tror jeg, det er aldeles urigtigt at opstille et Forlangende, som kunde føre til, at det Vægteskab, de uhindret have indgaaet, ved Myndighedernes Foranstaltning faktisk bliver ophævet, uden at der er andet at sige om disse Vægtesfolk, end at de ere blevne fattige og ikke kunne forsørge sig selv. Jeg tror ikke, at det vil kunne modsiges, at denne sidste Bestemmelse i andet Stykke af § 42 vil i enkelte Tilfælde kunne medføre, at naar en saadan Familie kommer i Trang, kan det af Myndighederne blive bestemt, at Manden tages fra Konen og Børnene og bliver sendt hjem til Udlandet, medens Konen og Børnene forsværges her i Landet. Jeg vilde derfor for min Del sætte megen Pris paa, at denne Bestemmelse kunde udgaa af Lovforslaget, men jeg skal dog tilføje med det samme, at dersom det skulde være en Hindring for Lovens endelige Vedtagelse i sin Helhed i denne Samling, vil jeg dog hellere se Bestemmelsen blive staaende end se mit Vædringsforslag vedtaget.

Randsen: Som ærede Medlemmer ville erindre, fremdrog jeg ved 1ste Behandling adskillige Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag, som jeg fandt uheldige, og som der derfor maatte være god Grund til at søge forandrede. Jeg stemte derfor ved Slutningen af 1ste Behandling for Medsættelsen af et Udvalg, idet jeg mente, at dette Lovforslag, som her foreligger, er saa omfattende, at det vilde være vanskeligt at gaa det nøje igennem og faa de tilbørlige Vædringer stillede i tilbørlig Form, dersom her ikke var noget Udvalg, som kunde for-